

travelbook

Katalonia

Barcelona,
Costa Brava
i Costa Dorada

Bezdroza

Mistrzowska **ERGO**
ochrona **HESTIA**
#

Autorka przewodnika: Dominika Zaręba

Konsultacja minirozmówek polsko-hiszpańsko-katalońskich: Judith Gil

Opracowanie kartograficzne: Małgorzata Czopik, Anna Filak, Dawid Kwoka

Źródło pochodzenia danych kartograficznych:

OSM (<http://www.openstreetmap.org>)

Projekt okładki: Ewa Jarocka; materiały graficzne na okładce zostały wykorzystane za zgodą Shutterstock Images LLC

Skład: Iwona Baturo | baturo.pl

W publikacji wykorzystano fotografie udostępnione przez:

© Patronat de Turisme de la Diputació de Tarragona – Costa Daurada

Wszelkie prawa zastrzeżone. Nieautoryzowane rozpowszechnianie całości lub fragmentu niniejszej publikacji w jakiegokolwiek postaci jest zabronione. Wykonywanie kopii metodą kserograficzną, fotograficzną, a także kopiowanie książki na nośniku filmowym, magnetycznym lub innym powoduje naruszenie praw autorskich niniejszej publikacji.

Wszystkie znaki występujące w tekście są zastrzeżonymi znakami firmowymi bądź towarowymi ich właścicieli.

Autorka oraz wydawnictwo Helion dołożyli wszelkich starań, by zawarte w tej książce informacje były kompletne i rzetelne. Nie biorą jednak żadnej odpowiedzialności ani za ich wykorzystanie, ani za związane z tym ewentualne naruszenie praw patentowych lub autorskich. Autorka oraz wydawnictwo Helion nie ponoszą również żadnej odpowiedzialności za ewentualne szkody wynikłe z wykorzystania informacji zawartych w książce.

Wydawnictwo Helion

ul. Kościuszki 1c, 44-100 Gliwice

tel.: 32 2309863

e-mail: redakcja@bezdroza.pl

księgarnia internetowa: <http://bezdroza.pl>

Drogi Czytelniku!

Jeżeli chcesz ocenić tę książkę, zajrzyj pod adres:

<http://bezdroza.pl/user/opinie/?beka3>

Możesz tam wpisać swoje uwagi, spostrzeżenia, recenzję.

Wydanie III

ISBN: 978-83-283-4535-5

Copyright © Helion, 2018

- **Kup książkę**
- **Poleć książkę**
- **Oceń książkę**
- **Księgarnia internetowa**
- **Lubię to!**
- **Nasza społeczność**

Spis treści

ATRAKcje KATALOŃSKIEGO WYBRZEŻA	8
INFORMACJE PRAKTYCZNE	13
ZAPROSZENIE DO KATALONII	14
PRZED WYJAZDEM	15
Wybór czasu podróży	15
Źródła informacji	15
Formalności	18
DOJAZD	19
Podróż samolotem	19
Podróż autokarem, samochodem, koleją i promem	19
NA MIEJSCU	21
Komunikacja	21
Noclegi	23
Wyżywienie	24
INFORMATOR A-Z	25
INFORMACJE KRAJOZNAWCZE	31
KRAJOZNAWCZE ABC	33
Położenie	33
Ukształtowanie powierzchni	33
Klimat	34
Przyroda i jej ochrona	36
SPOŁECZEŃSTWO	43
Język	43
KULTURA I SZTUKA	44
Sztuka prehistoryczna	44
Starożytność	44
Sztuka średniowiecza	45
Renesans i barok	47
Sztuka XIX wieku	48
Wiek XX i XXI	49
FIESTY I TRADYCYJNE ŚWIĘTA	51

► Kalendarz fiest	52
KUCHNIA	59
ZWIEDZANIE KATALONII	63
BARCELONA	65
Historia	65
Stare Miasto (Ciutat Vella)	67
Wybrzeże – Port Vell, Barceloneta i Sant Martí	88
Eixample i Gràcia	91
► Tajemnice Sagrada Família	102
Montjuïc i Sants	107
Inne ciekawe zakątki Barcelony	112
Okolice Barcelony	120
COSTA BRAVA	129
Figueres	131
Wybrzeże Portbou – Port de la Selva	135
► Salvador Dalí i surrealizm	136
Cadaqués i okolice	141
Roses	146
Empúriabrava i Castelló d'Empúries	149
L'Escala i Ruines d'Empúries	151

Girona	154
Púbol	161
L'Estartit i Torroella de Montgrí	163
Begur i okolice	165
Wybrzeże Palafrugell	170
Palamós i Sant Antoni de Calonge	174
Platja d'Aro i okolice	177
Sant Feliu de Guíxols	180
Tossa de Mar	183
Lloret de Mar	189
Blanes	194
COSTA DORADA I DELTA EBRO	199
Tarragona i okolice	200
Wybrzeże na północny wschód od Tarragony	210
Monestir de Poblet i szlak cysterski	215
Reus	218
Wybrzeże na południowy zachód od Tarragony	222
Wybrzeże delty Ebro i dolina Ebro	230
MINIROZMÓWKI POLSKO-HISZPAŃSKO-KATALOŃSKIE	239
INDEKS	246
AUTORKA PRZEWODNIKA	247

Atrakcje katalońskiego wybrzeża

BARCELONA I OKOLICE

Zabytki katalońskiej secesji wpisane na Listę UNESCO

Barcelonę rozsławiły dzieła wybitnego architekta Antoniego Gaudiego na czele z legendarną, wciąż niedokończoną Świątynią Świętej Rodziny Sagrada Família, bajkowym Parc Güell i niezwyklejmi domami-pałacami – Casa Miló, Casa Battló i Casa Vicens. Wśród secesyjnych zabytków wyróżniają się także projekty Lluisa Domenech i Montaner, jak niezwykle Pałac Muzyki Katalońskiej (Palau de la Música Catalana) i szpital św. Pawła (Hospital de Sant Pau).

Spacer uliczkami Starego Miasta i poznanie klimatu czterech dzielnic o różnym charakterze – Barri Gòtic, La Ribera i Casc Antic, La Rambla oraz El Raval

Stare Miasto – Ciutat Vella – to płatanina uliczek, zaułków i placów, zabytkowych kamienic i budowli reprezentujących style architektoniczne od średniowiecza po secesję. W tej tętniącej życiem historycznej części miasta, zwłaszcza przy barcelońskiej Rambli, znajdziemy najwięcej kawiarni, barów, restauracji, sklepów z pamiątkami, antykami i książkami, galerii sztuki... Nie można pominąć wizyty na największym targu żywności w Barcelonie – klimatycznym Mercat de la Boqueria.

Kup książkę

Poleć książkę

Stary Port i wybrzeże Barcelony – w śródziemnomorskim klimacie

Na wybrzeżu Barcelony czuje się bryzę morską i wolniejszy rytm życia. Rambla del Mar – molo wchodzące do morza, romantyczny Port Vell pełen łodzi rybackich i jachtów, wreszcie kolorowa dzielnica Barceloneta z długą, piaszczystą plażą ciągnącą się aż do nowoczesnego Port Olímpic. Atrakcją jest przejażdżka panoramiczną kolejką linową z 1931 r. – Transbordador Aeri de Port de Barcelona.

Muzea sztuki Barcelony

Miłośnicy sztuki powinni odwiedzić słynne muzea – jak Muzeum Narodowe Sztuki Katalońskiej (Museu Nacional d'Art de Catalunya MNAC) w Montjuïc, Muzeum Sztuki Współczesnej (Museu d'Art Contemporani de Barcelona MACBA) w El Raval, Museu Picasso w La Ribera oraz Fundació Joan Miró w Montjuïc.

Montserrat – duchowe centrum Katalonii

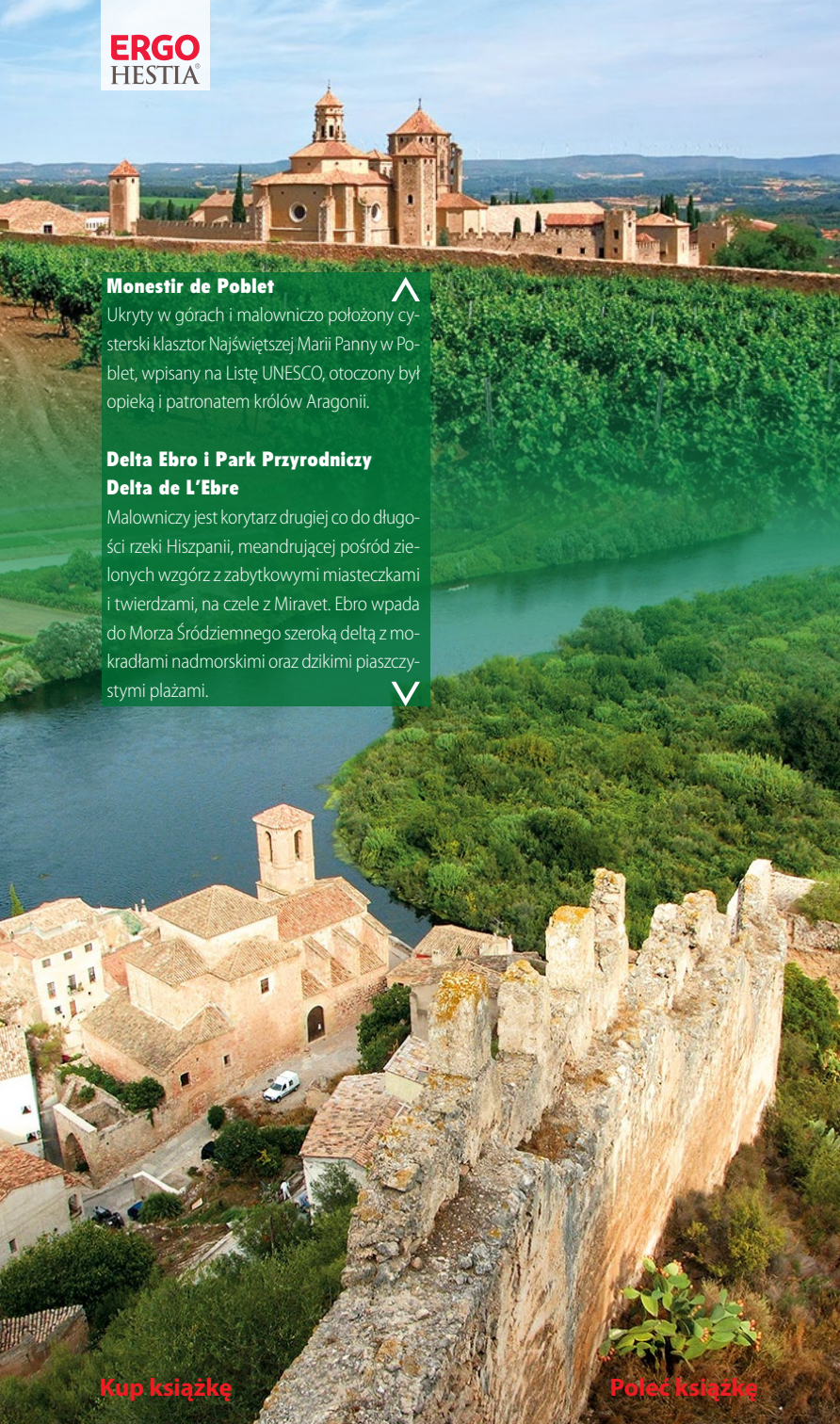
Niezwykła postrzępiona góra, gdzie schronił się klasztor Benedyktynów – sanktuarium Czarnej Madonny z Montserrat, patronki Katalonii – leżąca ok. 50 km na północny zachód od Barcelony, jest mistycznym miejscem dla Katalończyków.

Aleja i wzgórze Tibidabo

Będąc nawet krótko w Barcelonie, warto wybrać się do położonej poza centrum części miasta, przez którą prowadzą bohaterowie powieści Carlosa Ruiza Zafona: *Cień wiatru* i *Gra Anioła*. Pełna niezwykłych willi i pałaców jest aleja Tibidabo; zabytkowy niebieski tramwaj od blisko stu lat mknie przez zakręty tej czarodziejskiej ulicy. Trzeba też wspiąć się lub wjechać kolejką na wzgórze Tibidabo, najwyższe w Barcelonie, które wieńczy najdziwniejszy w mieście kościół Temple Expiatori del Sagrat Cor. Obok mieści się wesołe miasteczko Parc d'Atraccions Tibidabo, jedno z najstarszych na świecie.

Kup książkę

Poleć książkę

Monestir de Poblet

Ukryty w górach i malowniczo położony cysterski klasztor Najświętszej Marii Panny w Poblet, wpisany na Listę UNESCO, otoczony był opieką i patronatem królów Aragonii.

Delta Ebro i Park Przyrodniczy Delta de L'Ebre

Malowniczy jest korytarz drugiej co do długości rzeki Hiszpanii, meandrującej pośród zielonych wzgórz z zabytkowymi miasteczkami i twierdzami, na czele z Miravet. Ebro wpada do Morza Śródziemnego szeroką deltą z mokradłami nadmorskimi oraz dzikimi piaszczystymi plażami.

Costa Brava

Costa Brava, czyli „urwiste wybrzeże”, gdzie góry schodzą stromo do morza, należy do najbardziej popularnych regionów wypoczynkowych Morza Śródziemnego. Nazwał je tak po raz pierwszy w 1907 r. dziennikarz katalońskiej gazety „Głos Katalonii” Ferran Agulló.

Wybrzeże rozciąga się na długości ok. 206 km pomiędzy miejscowościami Portbou przy granicy z Francją a Blanes i rzeką La Tordera na południu, obejmując trzy katalońskie prowincje zwane comarkami – Alt Empordà, Baix Empordà i La Selva. Na północnym krańcu fragment wschodnich Pirenejów wcinają się w morze, przechodząc ku południu w biegnące równolegle do wybrzeża Góry Katalońskie – Cordillera Costero Catalana.

Costa Brava to mozaika krajobrazów naturalnych i mocno zurbanizowanych – bajkowe klify i urwiska skalne oraz plaże wciśnięte w skaliste zatoki sąsiadują z głośnymi kurortami turystycznymi zabudowanymi hotelami i apartamentowcami, z największymi ośrodkami w **Platja d'Aro**, **Lloret de Mar** i **Blanes**. Na Costa Brava, w regionie którego

mieszkańcy żyli niegdyś z rolnictwa i rybactwa, zachowało się kilka portów rybackich i zabytkowych miasteczek z dawnym klimatem i architekturą – zwłaszcza ulubione przez artystów białe miasto **Cadaqués**, położony na wzgórzu ponad morzem **Begur** czy uroczą **Tossa del Mar**, jedyne ufortyfikowane średniowieczne miasto, jakie zachowało się niemal w całości na wybrzeżu Katalonii. Mimo ogromnego boomu turystycznego, jaki ogarnął region, zwłaszcza w latach 50 i 60., kiedy to zurbanizowano długie odcinki wybrzeża (to właśnie m.in. na Costa Brava zaobserwowano pierwsze w Europie negatywne skutki wpływu turystyki na środowisko), na Costa Brava wciąż znaleźć można fragmenty dzikiego wybrzeża, które udało się zachować dzięki powołaniu parków przyrodniczych i rezerwatów na obszarze zajmującym blisko 30% regionu. Dzikie, niemal księżycowe **Parc Natural Cap de Creus** chroni niezwykle lądowy i morski najbardziej wysuniętego półwyspu na wybrzeżu, którego strome zbocza będące częścią masywu Pirenejów wcinają się stromo w turkusowe wody śródziemne.

▼ Urwiste wybrzeże Costa Brava w Parku Przyrodniczym Cap de Creus

Kup książkę

Poleć książkę

Słone mokradła **Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà** są ważną ostoją cennych gatunków ptaków wodnych, osiadłych i migrujących. Rezerwaty morskie **Illes Medes** i **Ses Negres** chronią skarby podwodnego świata fauny i flory ukryte w rafach koralowych i są najbardziej popularnymi miejscami dla amatorów nurkowania.

Na Costa Brava znajdziemy prehistoryczne ślady bytności człowieka już z epoki paleolitu. Zachowały się tu prehistoryczne megality z neolitu (ok. 5000 lat p.n.e.) pozostawione przez pierwsze zamieszkujące region kultury, m.in. w okolicach Roses. Po Iberach zasiedlających wybrzeże od VI w. pozostały osady otoczone kamiennymi murami – m.in. miasto w Ullastret czy osada Puig de Castellet w Lloret de Mar. Są też ślady po faktoriach greckich i fenickich, wreszcie osadach Rzymian, którzy od końca III w., wskutek wojen punickich, przejęli panowanie nad regionem. Najsłynniejszym zabytkiem starożytności jest osada grecko-rzymska **Empúries** w pobliżu L'Escalà.

▼ Teatre-Museu Dalí w Figueres

Jeśli oddalimy się nieco od wybrzeża w głąb interioru, znajdziemy spokojne, wręcz uśpione i pamiętające jakby czasy średniowiecza *pueblos* (*pobles* w jęz. katalońskim) ze starą, kamienną architekturą, romańskimi i gotyckimi kościołami, klasztorami, zamkami i basztami. Łagodne sielankowe pejzaże złożone są z malowniczych winnic, plantacji oliwek, sadów, łąnów zbóż i pól słoneczników. Głównym miastem regionu jest średnio-

Kup książkę

Poleć książkę

wieczna i bardzo katalońska **Girona**, pełna zabytków i artystycznych kawiarni.

Mozaiki krajobrazowej i kulturowej Costa Brava dopełniają miejsca związane z największym bodaj artystą XX w. – Salvadorem Dalí, który w rodzinnym mieście **Figueres** stworzył niezwykle muzeum surrealizmu – Teatre-Museu Dalí, odwiedzane przez miłośników sztuki współczesnej z całego świata.

FIGUERES

FIGUERES (hiszp. Figueras) jest stolicą regionu – comarki – Alt Empordà, ważnym węzłem komunikacyjnym w drodze na północną część Costa Brava (ponad 45 tys. mieszkańców). Znanie jest przede wszystkim jako miasto rodzinne Salvadora Dalí, który stworzył tu słynny Teatr-Muzeum Dalego. Nazwa miasta pochodzi z czasów Wizygotów (V w.),

Trójkąt Dalego

Katalonia szczyci się licznymi pamiątkami i miejscami związanymi z wielkim artystą Salvadorem Dalí. Najważniejsze są trzy miejscowości z niezwykłymi muzeami zarządzanymi przez fundację Fundació Gala-Dalí, które – połączone kreską na mapie – tworzą trójkąt, stąd też nazwano je Trójkątem Dalego. Tworzą go:

- ◆ teatr-muzeum Teatre-Museu Dalí w Figueres (zob. s. 132),
- ◆ dom artysty Casa-Museu Salvador Dalí w Port Lligat koło Cadaqués (zob. s. 143),
- ◆ zamek Gali, muzy i żony artysty; w Púbol – Casa-Museu Castell Gala Dalí (zob. s. 161).

k którzy nazwali je Ficaris. W 1267 r. król Jakub I Zdobywca nadał miastu prawa i przywileje zwane *fueros*. W spokojnym i dość uśpionym miasteczku zachowało się

Kup książkę

Poleć książkę

Warto zobaczyć

Niewątpliwie największą atrakcją i ikoną Figueres jest **Teatre-Museu Dalí** **Plaża Gala-Salvador Dalí** www.salvador-dali.org; czynne XI–II wt.–nd. 10.30–18.00; III–VI i X wt.–nd. 9.30–18.00; VII–IX codz. 9.00–20.00, w VIII także zwiedzanie nocne 22.00–1.00; ostatnie wejście 45 min przed zamknięciem; wstęp: 14 EUR, bilet ulgowy 10 EUR, dzieci do 8 l. **gratis**. Teatr był wielkim projektem artysty, który otwarto w 1974 r. Powstał na ruinach zniszczonego podczas wojny domowej

Teatr Miejskiego z XIX w. i został poszerzony o przyległe dawne umocnienia miasta, na czele z wieżą Torre Gorgot, nazwaną na cześć Gali, ukochanej żony i muzy Dalego – **Torre Galatea**. To największe na świecie muzeum surrealizmu, osobliwe i ekscentryczne, zaprojektowane w szczegółach przez artystę. Pytany, czemu zdecydował się stworzyć właśnie tu muzeum-teatr, odpowiadał: „Gdzie, jeśli nie w moim mieście, ma przetrwać najbardziej ekstrawagancka i trwała z moich prac? Teatr Miejski, a właściwie to, co z niego zostało, wydał mi się odpowiednim miejscem z trzech powodów: po pierwsze jestem malarzem wybitnie teatralnym; po drugie teatr mieści się tuż obok kościoła, w którym byłem chrzczony; po trzecie wreszcie dokładnie w foyer teatru (*sala de vestíbulo*) wystawiłem mój pierwszy obraz”. Także w Teatrze-Muzeum spoczywają prochy Salvadora Dalí.

Muzeum jest obiektem ekstrawaganckim zarówno z zewnątrz, jak i wewnątrz. Od

Kup książkę

Poleć książkę

strony ulicy Pujada del Castell jaskrawe ściany koloru ceglasto-czerwonego ozdobione są wykonanymi z gliny motywami w kształcie katalońskich bochenków chleba. Attykę ściany i wieżę Galatea wieńczą wielkie figury jaj. Zarówno chleb, jak i jaja pojawiały się często w twórczości Dalego jako symbole początku i życia. Główne wejście do muzeum znajduje od strony fasady głównej dawnego Teatru Miejskiego przy Plaça Gala-Salvador Dalí. Na dachu stoją złote manekiny w różnych pozach gimnastycznych, najczęściej z wyciągniętymi radośnie ku górze rękami.

Wnętrze Teatru-Muzeum kryje bogaty dorobek artystyczny Dalego, od pierwszych doświadczeń i eksperymentów z impresjonizmem, futuryzmem, kubizmem, po dojrzałe prace surrealistyczne i wreszcie dzieła wykonane u schyłku życia. Całość jest wykreowana, wymyślona i zaprojektowana przez artystę z klimatem i estetyką typową dla jego ekscentrycznej sztuki i niesamowitej wyobraźni.

▲ Wejście do Teatre-Museu Dalí z pomnikiem Francesca Pujols, katalońskiego pisarza i filozofa

Przez foyer teatru wchodzimy na okrągłe podwórko – patio z czarną taksówką zwaną „deszczowym cadillakiem” (Cadillac plujós), z którego po wrzuceniu monety na „pasażerów” wylewa się woda. Maskę wehikułu zdobi rzeźba biblijnej królowej Estery. Przez patio wchodzimy do głównej sali, dawniej sceny teatralnej (Escenario-Cúpula) zwieńczonej szklaną kopułą. Tutaj w krypcie pod sceną złożono prochy Dalego. W kolejnych salach i zaułkach pełno oryginalnych dzieł artysty – zgromadzono ponad 1500 rysunków, obrazów, rycin, rzeźb, instalacji i grafik wykorzystujących technikę stereoskopii.

W muzeum można zobaczyć dzieła innych wybitnych artystów, które należały do prywatnej kolekcji Dalego, takich jak El Greco, Marià Fortuny, Modest Urgell, Ernest Meissonier, Marcel Duchamp, Wolf Wostell, Antoni Pitxot i Evarist Vallès. Oddzielną część tworzy kolekcja biżuterii zaprojektowanej przez artystę – **Dalí Joies** (bilet wstępu do Museu-Teatro Dalí upoważnia także do zwiedzenia wystawy). Wśród eksponatów wyróżnia się słynne *Oko czasu* – *Ull dels Temps*.

Opodal Teatru-Muzeum Dalego stoi kościół parafialny – **Església de Sant Pere** (Plaça de Sant Pere 18), gdzie artysta był chrzczony. Wzniesiony w stylu gotyckim w XIV w., później przebudowywany, został spalony podczas hiszpańskiej wojny domowej i odbudowany w latach 1941–1948 w duchu pierwotnego stylu (gotyku katalońskiego) z ośmioboczną dzwonnica.

Położone w centrum tuż przy Ramblie **Muzeum Zabawek** **Museu del Jo-**

guet de Catalunya, c. de Sant Pere 1, dawny Hotel París; www.mjc.cat; czynne X–VI wt.–pt. 10.00–18.30, sb. 10.30–19.30, nd. i św. 10.30–14.30; VII–IX codz. 10.30–19.00; wstęp 6 EUR warto polecić nie tylko dzieciom. Są tu m.in. zabawki znanych osobistości – np. Anny Marii (siostry Dalego) i Salvadora Dalí, hiszpańskiego poety i dramaturga Federico Garcíi Lorca, Joana Miró, poety Joana Brosy czy Antoniego Tàpies. Wszystkie zdają się mówić to samo – i wielcy byli kiedyś dziećmi.

Informacja turystyczna

W punkcie informacji przy Plaça de L'Escorxador 2 dostaniemy mapkę miasta, można też zamówić wycieczkę śladami Dalego.

Dojazd i połączenia

Figueres położone jest 136 km od Barcelony. Stacja kolejowa i dworzec autobusowy zlokalizowane są ok. 15 min drogi pieszo od ścisłego centrum miasta przy Plaça de l'Estació. Najwygodniejszą formą dojazdu jest kolej, pociągi linii Barcelona – Girona – Figueres Portbou (Cerbère) kursują średnio dwa razy na godz., podróż z Barcelony trwa 2 godz. 15 min, pociągiem pospiesznym 1 godz. 53 min. Z dworca autobusowego kursują linie regionalne i międzynarodowe. Dostaniemy się m.in. na wybrzeże – do Roses czy Cadaquès.

Noclegi

W centrum miasta jest kilka hotelików urządzonych w zabytkowych kamienicach.

- ◆ **Hostal La Barretina**, c. Lasauca 13; tel.: +34 972 676412; www.hostallabarretina.com. Skromny i najtańszy hotelik z barem, 16 pokoi z łazienką, TV, klimatyzacją/ogrzewaniem. Dwójka 45–50 EUR.
- ◆ **Hotel Rambla**, Rambla 33; tel.: +34 972 676020; www.hotelrambla.net. Nowoczesny hotel w zabytkowej kamienicy. Pokoje z łazienką, wi-fi, minibar, parking, pakiety nocleg + muzeum Dalego. Dwójka 55–59 EUR, a w szczycie sezonu ponad 80 EUR.

- ◆ **Hotel Plaza Inn**, c. Pujada del Castell 14; tel.: +34 972 514540; www.plazainn.es. Hotelik – eklektyczna galeria sztuki z 26 pokojami w starej kamienicy, niedaleko Muzeum Dalego. Wnętrze przytulne i nieco pstrokaty, pokoje „tematyczne”, na dachu taras widokowy i wypoczynkowy, wi-fi. Dwójka od 69 EUR w zależności od pory roku.

Gastronomia

Największą popularnością cieszą się lokale leżące blisko muzeum Dalego. Przy Ramblie w kawiarniach spotykają się mieszkańcy miasta np. w Emporium.

- ◆ **Restaurante Duran**, c. Lasauca 5; www.hotellduran.com. Elegancka, renomowana restauracja w Hotelu Duran. Otrzymała liczne nagrody kulinarne. Bywał tu sam Salvadore Dalí – restauracja reklamuje się jako *cocina daliniana*. Jest tu słynna piwniczka winna Celler de Ca la Teta.
- ◆ **Restaurant Imperial**, Plaça Gala i Salvador Dalí 5. Popularna restauracja przy placu pod Muzeum Dalego, oferuje dania kuchni śródziemnomorskiej, pizze, przekąski i desery.
- ◆ Czerwony Przewodnik Michelin zachęca do odwiedzenia m.in.: **Antaviana**, c. Llers 5–7, www.restaurantaviana.cat (tradycyjne slowfood), **Cap i Pota**, c. Vilafant 35 (kuchnia regionalna), **Coordenades**, c. Mestre Manuel de Falla 2, www.coordenadesrestaurant.com (dania z produktów z targu).

▲ Castell de Sant Ferrán

Przy samej Ramblí pod nr. 2 mieści się **Museu de L'Empordà** (www.museuem-porda.org) z kolekcją archeologiczną epoki starożytnej, rzeźbą średniowieczną oraz malarstwem i rzeźbą XIX i XX w. Zobaczymy tu dzieła takich artystów jak: Ramon Casas, Joaquín Sorolla, Joaquín Mir, Antoni Tàpies czy Salvador Dalí.

Około 1 km od centrum na wzgórzu wznosi się VIII-wieczna forteca – **Castell de Sant Ferrán** **❶** **Pujada del Castell bez nr.;** czynne VII–15 IX i Wielki Tydzień, codz. 10.00–20.00; ostatni tydzień X–ostatnia sb. III, codz. 10.30–15.00, pozostałe dni 10.30–18.00; wstęp 3 EUR, bilet ulgowy 2 EUR. Budynki zajmują blisko 32 ha powierzchni, mogły pomieścić niemal 6 tys. osób i stanowią największą XVIII-wieczną forteczę z bastionami w Europie.

WYBRZEŻE PORTBOU – PORT DE LA SELVA

PORTBOU, najbardziej na północ wysunięta niewielka miejscowość Costa Brava, leży w zatoce, gdzie silnie odczuwalny jest zimny północny wiatr tramuntana. Malownicza miejscowość jest typowym miejscem

przygranicznym, gdzie Francuzi przyjeżdżają nie tylko na wypoczynek, ale i na zakupy. Interesującym zabytkiem jest neogotycki kościół parafialny – **Església de Santa Maria** z 1878 r. według projektu znanego katalońskiego architekta epoki, rodem z Barcelony – Joana Martorell (1833–1906). Był on jednym z nauczycieli Antoniego Gaudiego, którego w młodości zatrudniał przy swoich projektach jako asystenta. Wyróżnia się ozdobna fasada świątyni z rozetą, udekorowana płasko-rzeźbami i figurami w kształcie słońca i księżyca. Rzeźba Matki Boskiej, patronki kościoła, znajdująca się w ołtarzu, jest dziełem wybitnego katalońskiego rzeźbiarza Frederica Marès (1893–1991). W centrum Portbou można także zobaczyć uroczy **pomnik-rzeźbę Dziecko z rybą** dłuta tego samego artysty. Główna piaszczysto-żwirowa plaża miejska **Platja Portbou** położona jest przy pasażu nadmorskim (strzeżona, dostępna dla osób niepełnosprawnych, prysznic, wynajem leżaków/parasoli, bar-kafeteria).

LLANÇÀ (hiszp. Llànsà) to nieduża miejscowość rybacka i turystyczna z ładnym portem, pasażem nadmorskim i kilkoma spokojnymi plażami. Wciąż żywe są tu tradycje

Salvador Dalí i surrealizm

Salvador Dalí (1904–89), czyli Salvador Felipe Jacinto Dalí i Domènech, był wybitnym hiszpańskim i katalońskim malarzem i artystą, jednym z czołowych przedstawicieli surrealizmu i jedną z najciekawszych postaci sztuki XX w., osobowością ekscentryczną, czasem skandalizującą, o niezwyklej wyobraźni i szalonym stylu życia. Urodził się w Figueres w rodzinie adwokata i notariusza – rodzicami byli Salvador Dalí i Cusí oraz Felipa Domenech Ferrés, której przedwczesną śmierć mocno przeżył. Talent plastyczny ujawnił już we wczesnych latach dziecięcych, mając 14 lat zaczął wystawiać rysunki – pierwsze w Muzeum Miejskim w Figueres. Studiował w Królewskiej Akademii Sztuki w Madrycie, której nigdy nie ukończył, uważając się za lepszego od wszystkich profesorów na uczelni. W 1928 r. przeniósł się do Paryża, gdzie poznał śmietankę artystyczną epoki, m.in. Pabla Picassa i Joana Miró, i został przyjęty do grupy surrealistów dowodzonej przez francuskiego pisarza, czołowego

teoretyka surrealizmu – André Bretona, działającej w Montparnasse.

Surrealizm był kierunkiem w sztuce powstałym we Francji w 1924 r., buntem przeciwko konwencji i stylom, takim jak klasycyzm, realizm czy utylitaryzm. W malarstwie odzwierciedlał świat snów, fantazji, halucynacji. Ważnymi wyróżnikami tego nurtu były absurd, nonsens, hołdowanie niczym nieograniczonej wyobraźni.

Dalego wyrzucono z grupy surrealistów w 1934 r. ze względu na poglądy polityczne, skandale i podobno chciwość – miał wówczas buńczucznie odpowiedzieć: „To ja jestem surrealizmem”. W 1929 r. poznał swoją mużę i miłość życia – Galę (zob. s. 162), starszą od niego o 10 lat, która była wtedy żoną poety Paula Éluarda. Odwzajemniła uczucie Dalego i rozwiodła się, by wziąć ślub z artystą w 1934 r. Salvador i Gala przeprowadzili się do Katalonii, mieszkając przez pewien czas w domku rybackim w romantycznej zatoce Port Lligat opodal Cadaqués (dzisiaj Casa-Museu Salvador Dalí). Po wybuchu II wojny światowej, w 1940 r., przenieśli się do Nowego Jorku. Do ukochanej Katalonii powrócili w 1949 r.

Dalí zyskiwał coraz większą sławę, ciesząc się popularnością zwłaszcza wśród Amerykanów, brał udział w tworzeniu filmów z Luisem Buñuelem (*Pies andaluzyjski*), Alfredem Hitchcockiem, Waltem Disneyem, projektował ekskluzywną biżuterię ze złota i kamieni szlachetnych (m.in. dla Coco Chanel) oraz stroje (współpracując np. z Christianem Diorem), a także udzielał się w marketingu (nakręcił np. telewizyjny film reklamowy czekolady Lanvin, zaprojektował logo słynnych lizaków Chupa Chups). Tacy artyści jak Andy Warhol nazywali Dalego znaczącą inspiracją dla sztuki pop artu.

Gala zmarła w 1983 r. Dalí stracił wówczas całą energię do życia, przeniósł się do zamku w Púbol, gdzie omal nie zginął w pożarze. Ostatnie lata życia mieszkał w wieży Gala-tea, wykończony chorobą. Zmarł w roku 1989 w swoim rodzinnym Figueres.

Twórczość malarska Dalego zahaczała o inne dziedziny sztuki, jak fotografia, film, teatr (projektowanie scenografii), rzeźba, ready-mades (dzieła z przedmiotów użytku codziennego). W jego twórczości charakterystyczne są pewne elementy, np. „topniejące” miękkie zegary (naj-słynniejszy obraz pt. *Trwałość pamięci*, znany też jako *Miękkie zegary* – *La persistencia de la memoria* z 1931 r.) – efekt obserwacji topniejącego na słońcu sera camembert pewnego sierpniowego dnia. W dziełach Dalego

dostrzeżemy też inne powtarzające się symbole – słonie, jajo, oznaczające początek życia, nadzieję i miłość, mrówki symbolizujące śmierć, korupcję i pożądanie, czy homary odnoszące się do dekadencji i terroru. Artysta odwoływał się do takich malarskich mistrzów jak Rafael czy Diego Velázquez oraz do kulturowej spuścizny orientalnej Półwyspu Iberyjskiego. Jako artysta manifestował swoje cechy charakteru, takie jak narcyzm i megalomania, które miały przyciągać uwagę opinii publicznej. Mawiał: „Każdego dnia, kiedy się budzę, odczuwam najwyższą przyjemność: z bycia Salvadorem Dalí”. Nazywał siebie twórcą metody paranoiczno-krytycznej, która pozwalała, jak uważał, „dostać się do podświadomości, uwalniając artystyczne energie twórcze”.

Kup książkę

Poleć książkę

morskie – w lipcu w porcie hucznie obchodzi się świętu ku czci Matki Boskiej Festes Mare de Déu del Carme, patronki rybaków (zob. *Kalendarz fiest*). Miejscowość założyła grupa uchodźców z Empúries, którzy uciekli ze zniszczonego miasta w 862 r., chroniąc się przed najazdami saraceńskich piratów. Dwie główne piaszczyste plaże położone są przy pasażu nadmorskim – **Platja de Grifeu** i prawie półkilometrowa **Platja del Port** **strzeżone, dostępna dla osób niepełnosprawnych, prysznic, wynajem leżaków/parasoli, bary-kafeterie, błękitna flaga.** Z Platja del Port można dojść pieszo do dawnej wysepki El Castellar, dziś połączonej z lądem, z malowniczymi widokami. Najładniejsze uliczki i zakątki miasta rozłożyły się wokół głównego placu – **Plaça Major** z rosnącym „Drzewem Wolności”. Przy rynečku mieści się **Muzeum Akwareli** (Museu d'Aquarella), które ekspozuje dzieła artystów hiszpańskich i katalońskich. Charakterystycznym zabytkiem miasta jest romańska wieża **Torre romànica** z XII–XIV w. Na uwagę zasługuje też XVIII-wieczny kościół – **Església de Sant Vicenç** z barokowym portalem wejściowym.

EL PORT DE LA SELVA (hiszp. Puerto de la Selva) leży w szerokiej zatoce północnej części półwyspu Cap de Creus, u podnóża Serra de Rodes, przedłużenia Pirenejów. To miasteczko turystyczne odcięte jest nieco od reszty Costa Brava ze względu na lokalizację. Białe domy, czerwone dachy i turkusowe, krystaliczne morze – tak można w skrócie scharakteryzować El Port de la Selva. Zachowała się tu typowa rybacka dzielnica z domkami rybaków, których łodzie wypływają codziennie na morze. Dzisiaj turyści przybywający do Port de la Selva i pobliskiej miejscowości Selva del Mar doceniają zwłaszcza tutejszą kuchnię morską opartą o świeże ryby i owoce morza.

W krajobrazie wyróżnia się kościółek – **Església de Santa Maria de les Neus**

z pierwszej połowy XX w. przy c. de Sant Baldiri, z białą dzwonnica i fasadą, który kryje gotycką rzeźbę z klasztoru Sant Pere de Rodes. Polichromiczna kamienna **figura św. Piotra** pochodzi z XV w. Patronką kościoła i miejscowości jest Matka Boska Śnieżna.

W okolicy miasteczka znajduje się kilka ciekawych zabytków – jak stary kamienny most **El Pont Vell** z XV–XVII w. W pobliskich górach, kilka kilometrów na zachód od El Port de la Selva, ukryta jest piękna wioska z wąskimi uliczkami, gdzie czas zatrzymał się w miejscu – **EL VALL DE SANTA CREU**.

W obrębie samej miejscowości znajdują się cztery plaże, z największą oznaczoną certyfikatem błękitnej flagi, piaszczystą **Platja**

Informacja turystyczna

We wszystkich miejscowościach znajdziemy punkty informacji turystycznej, gdzie dostaniemy mapki oraz informacje o plażach i szlakach pieszych: Portbou: Passeig Lluís Companys bez nr., Llançà: c. Camprodon 16–18; www.visitllanca.cat; El Port de la Selva: c. Illa 13, www.elportdelaselva.cat.

Dojazd i połączenia

Portbou i Llançà leżą są przy linii kolejowej Barcelona – Girona – Figueres – Portbou (Cerbère), pociągi kursują średnio 2 razy na godz., podróż z Barcelony do Portbou trwa średnio 2 godz. 40 min. El Port de la Selva jest dostępny komunikacją publiczną jedynie autobusem z Figueres (linia Sarfa, kursują dość rzadko, podróż trwa 45 min).

Noclegi i gastronomia

W miejscowościach znajdziemy hoteliki i lokalne restauracje serwujące kuchnię hiszpańską, katalońską i śródziemnomorską, największy wybór jest w Port de la Selva. Można też zatrzymać się na kempingu – **Camping Port de la Selva**, ctra Cadaqués bez nr.; www.campingselva.com.

del Port de la Selva (strzeżona, dostępna dla osób niepełnosprawnych, prysznic, wynajem leżaków/parasoli, bary i restauracje, budka z napojami i lodami). Na wschód od miejscowości, w dzikiej części Cap de Creus, jest wiele małych dzikich plaż w skalistych zatokach – *calas* – dostępnych głównie od strony morza. Region jest chętnie odwiedzany nie tylko przez żeglarzy, ale także amatorów kajakarstwa morskiego. W okolicy są widokowe szlaki piesze biegnące ścieżkami górkimi wśród skał z pięknymi widokami na morze i skaliste zatoki. Najpopularniejszy jest szlak okrężny z centrum El Port de la Selva-Costa de l'Oratori (1 godz. 50 min – cała pętla) – po drodze m.in. zatoka **Cala Tamarua** (plaża nudystów), dzikie górskie pejzaże, cmentarz rybaków i stary most. Okrężny szlak pieszy do klasztoru Sant Pere de Rodes zaczyna się w El Vall de Santa Creu.

Monestir de Sant Pere de Rodes

★ **Klasztor Benedyktynów** ⓘ **Monestir de Sant Pere de Rodes**, Camí de Monestir bez nr.; czynne VI–IX wt.–nd. 10.00–20.00; X–V wt.–nd. 10.00–17.30; wstęp 4,50 EUR, bilet ulgowy 3,50 EUR, dzieci do 8 lat – gratis, położony na wysokości około 520 m n.p.m. w okolicy El

Port de la Selva, jest prawdziwym skarbem architektury romańskiej Katalonii. Wzniesiony na tarasach, przyklejony do góry Verdery w łańcuchu Serra de Rodes, przedłużenia Pirenejów, oferuje bajkowe widoki na półwysep Cap de Creus i morze. Niegdyś była tu wioska o nazwie Santa Creu de Rodes, z której pozostały jedynie **ruiny przedromańskiego kościoła św. Heleny** ⓘ położone ok. 1 km od klasztoru, wstęp wolny; czynne VII–VIII.

Nieznane są historyczne początki Monestir de Sant Pere de Rodes. Pierwszy dokument, który mówi o pustelni poświęconej św. Piotrowi, pochodzi z 878 r. Odrębny już klasztor Benedyktynów wzmiankowany jest w 945 r. Staje się opactwem i otrzymuje liczne przywileje od hrabiów Empúries i papieża (papież Urban II nadaje mu prawo do celebrowania obchodów święta krzyża Chrystusowego, organizowanych tu 3 maja od 1088 do 1697 r.). Klasztor największy rozwój przeżywa w XI–XII w., jest centrum duchowym, ale i potęgą polityczną i gospodarczą. Jego wpływy rozciągają się od Barcelony po Rosselló (obecnie na terenie Francji). Przybywają tu liczni pielgrzymi, kwitnie handel, rzemiosło i produkcja wina. Czasy dekadencji i upadku zaczynają się od XVII w., klasztor

▼ Widok na klasztor Sant Pere de Rodes

Kup książkę

Poleć książkę

Legenda o królowej

Jedna z legend, którymi owiany jest klasztor, opowiada o dziewczynie, którą mieszkańcy nazwali królową. Było to w VI w. Hrabia Empúries miał mieć wyjątkowej urody córkę, którą chciał dobrze wydać. Aby zrealizować swój plan, postanowił odizolować córkę od społeczeństwa i przeniósł ją do zamku na wzgórzu Verdera. Dziewczyna spędziła tam samotnie kilka lat. Kiedy ojciec znalazł odpowiedniego, dobrze sytuowanego i sprzyjającego politycznie kandydata na męża, przyjechał po nią do twierdzy. Odkrył, że córka zakochała w wzajemnością w prostym pasterzu,

a jego gniew był tak wielki, że przestraszona dziewczyna wybiegła z zamku i skończyła w przepaść, a jej piękne ciało rozbiło się o skały i spoczęło na ziemi, którą pokochała. Miejscowa ludność nadała jej tytuł królowej. Jak mawiano, kobieta, która posłuchała głosu swojego serca zamiast zostać hrabianką zgodnie z wolą ojca, zasługuje na tytuł królowej. Owocem tej zakazanej miłości miał być syn o imieniu Ecipini, który według podań był jednym z trzech mnichów, którzy przywieźli relikwie św. Piotra z Rzymu i byli fundatorami klasztoru Sant Pere de Rodes.

jest napadany i łupiony, m.in. przez wojska francuskie, a także miejscowych rozbójników. Mnisi opuszczają klasztor w 1793 r. Dziś jest to narodowy skarb najwyższej klasy, od 1930 r. figuruje na liście Zabytków Historyczno-Artystycznych Hiszpanii.

Nastrojowe krużganki z XII w. (Claustre superior) zajmują centralną część klasztoru. Zwracają uwagę bogato zdobione kapitele kolumn – większość oryginalnych rzeźb przeniesiono do muzeów Barcelony i Paryża. Najcenniejszym zabytkiem jest kościół

poświęcony w 1022 r. (Església), jeden z najlepszych przykładów romańskiej architektury w Katalonii. Zbudowany na planie krzyża łacińskiego, ma trzy nawy ze sklepieniem kolebkowym (w kształcie połowy walca) wspierające się na przepięknych kolumnach z kapitelami w stylu korynckim. Przestronna nawa główna jest bogato dekorowana.

Podobno istniały tajemne tunele podziemne pod klasztorem, które mnisi wykorzystywali w czasie niebezpieczeństwa; miały łączyć klasztor z kilkoma strategicznymi

miejscami m.in. z La Vall de Santa Creu czy zamkiem obronnym na wzgórzu Verdera. Dzwonnica z XII w. (Campanar) nosi znamiona stylu lombardzkiego, z którego czerpała inspiracje sztuka romańska.

★ CADAQUÉS I OKOLICE

Białe miasteczko **CADAQUÉS** (ponad 2,8 tys. mieszkańców), położone w połowie półwyspu Cap de Creus, w otulinie parku przyrodniczego, wielu uważa za najpiękniejszą miejscowość Costa Brava. Czuje się tu artystycznego ducha Salvadora Dalí, który w pobliskim Port Lligat miał swój dom, ostoję cizy i piękna. Samo położenie miasteczka, na krańcu półwyspu, odciętego pasmem górskim od interioru i innych części Costa Brava, w pewien sposób je izoluje od masowej turystyki. Prowadzi tu kręta droga, wspinająca się serpentynami pośród terasów z sadami oliwek i winnicami. Cadaqués jest też najbardziej na wschód wysuniętą miejscowością całego Półwyspu Iberyjskiego i największym naturalnym portem Katalonii.

Nazwa miejscowości pochodzi od słów *Cap de Quers* lub *Cap d'Aques* tłumaczonych jako „Przylądek ze skał”. Była ufortyfikowaną wioską i portem rybackim, które od początków X w. przynależały do klasztoru Sant Pere de Rodes. Ludność często nękali piraci, m.in. słynny turecki pirat Barbarroja grasujący w XVI w., który zniszczył i splądrował wioskę. Pierwsi turyści i artyści odkryli to magiczne miejsce w początkach XX w. Stało się miejscowością letniskową zamożniejszych rodzin Barcelony, Figueres i Girony. Jednym z najbardziej znanych artystów bywających w Cadaqués od 1958 r. był francuski malarz Marcel Duchamp (1887–1968), wpływowa postać sztuki XX w., autor m.in. *ready-mades* – dzieł wykonanych z przedmiotów gotowych, codziennego użytku, z których przełomowa w sztuce współczesnej była *Fontanna* z 1916 r. – pisuar ustawiony jako rzeźba. Z przedstawicieli bohemy artystycznej epoki tu przyjeżdżających trzeba wymienić: Pabla Picassa, Joanę Miró, Garcia Lorcę. Artystą emblematycznym, który związał się z tym miejscem

▼ Panorama białego miasteczka Cadaqués

Kup książkę

Poleć książkę

Nie ma w Cadaqués długich, złotych piaszczystych plaż czy miejsc oferujących klasyczną rozrywkę. Przyjeżdżają tu osoby szukające spokoju i wytchnienia, malowniczych krajobrazów, smacznej kuchni i tapas serwowanych przez liczne restauracje i bary, a także miłośnicy pieszych wędrowek.

Najstarsza część Cadaqués (**Casc antic**) to płatanina brukowanych uliczek wijących się wśród białych domów. Spacerując natkniemy się na sklepy z pamiątkami, galerie sztuki, restauracje i kawiarnie, które chowają się w zaułkach. Z dawnych murów zachowała się m.in. **wieża – Torre de sa Fusta d'es Baluard** (XIII–XVIII w.), a także portal bramy wejściowej na początku Carrer des Call, którą to ulicą dojdziemy do kościoła para-

fialnego. To właśnie **Església de Santa Maria** jest dominantą krajobrazową miasteczka. Kościół Matki Boskiej zbudowano w XVII w. w najwyższym punkcie starego miasta (23 m n.p.m.). Najcenniejszy jest barokowy ołtarz z 1729 r., dedykowany Matce Bożej Nadziei – Verge de l'Esperança. Kościół jest też centralnym punktem słynnego letniego festiwalu – **Festival Internacional de Música de Cadaqués** (www.festivalcadaques.com), który co roku gromadzi znanych muzyków, solistów, dyrygentów i kompozytorów muzyki klasycznej. W pobliżu kościoła warto zaglądnąć do **Museu de Cadaqués** przy Carrer Narcís Monturiol 15, kameralnego miejskiego muzeum, w którym odbywają się interesujące czasowe wystawy, poświęcone głównie Salvadorowi Dalí.

Głównym placem i centrum towarzyskim Cadaqués jest **Plaça Frederic Rahola** i połączony z nim pasaż **Passeig** naprzeciwko

Kup książkę

Poleć książkę

głównej plaży miejskiej. Tutaj odbywają się miejscowe święta, targi rzemiosła i produktów lokalnych, koncerty, a życie toczy w tu-tejszych barach, kawiarniach i restauracjach. Przy placu wyróżnia się neoklasycy budynek kasyna (**Casino de l'Amistat**) z 1870 r., dziś centrum kulturalne, miejsce wystaw sztuki i ruchliwy bar-kawiarnia. Spacerując wzdłuż wybrzeża w kierunku wschodnim, przy Carrer Riba des Poal, w rzędzie urokliwych białych budynków dostrzeżemy secesyjny biało-niebieski dom – **Casa Serinyana** z lat 1910–13. Zachowały się też ruiny twierdzy strzegącej miasteczka – **Castell de Sant Jaume**, wzniesionej w drodze do Port Lligat. W miejscowości jest kilka plaż żwirowo-kamienisto-piaszczystych, z których najładniej położona jest **Platja Port d'Alguer**, przy której można obserwować przepływające obok łodzie rybaków ⓘ **dostępna dla os. niepełnosprawnych, w pobliżu bary-kafeterii.**

Port Lligat (Portlligat)

Port Lligat jest malowniczym, spokojnym portem rybackim, opodal Cadaqués, gdzie znalazł swoją ostoję wielki surrealista i ikona Katalonii – Salvador Dalí. Miejsce to zachowało swój czar, a ★ **Casa Museu Salvador Dalí** ⓘ www.salvador-dali.org, e-mail: pll@fundaciodalí.org; tel.: +34 972 251 015; czynne zwykle 10.30–18.00, latem 9.30–21.00, ostatnie wejście 50 min przed zamknięciem, zwiedzanie w grupach 10 os., trzeba rezerwować bilet telefonicznie i wykupić 1 godz. przed wejściem; bilet 11 EUR, ulgowy 8 EUR, bezpłatnie dla dzieci do 8 lat stała się głównym celem turystyki dziedzictwa Katalonii. Do Port Lligat dojdziemy w pół godziny pieszo z centrum Cadaqués – spacer godny polecenia!

Salvador Dalí w Cadaqués spędził w dzieciństwie i młodości wiele czasu – mówi się, że atmosfera, pejzaże i kolory tego regionu miały odcisnąć trwałe ślady na jego twórczości. W 1930 r., zachwycony krajobrazem, światłem i odosobnieniem Port Lligat, kupił tu domek rybacki. W kolejnych latach nabywał nowe domy w pobliżu, poszerzając posiadłość. Przez 40 lat kreował swój dom, miejsce pracy twórczej i osobliwy zakątek swój i ukochanej Gali.

Jak można przeczytać w materiałach Fundacji Gala-Salvador Dalí, zarządzającej muzeum, artysta tworzył dom „jak prawdziwy organizm biologiczny (...) Z każdym nowym porywem w naszym życiu powstawała nowa komórka, kolejny pokój”. I tak zrodziła się oryginalna struktura „labiryntowa” rezydencji, składająca się z pokoi, zaułków i przestrzeni, połączonych korytarzami, w których można się dziś płatać i zagubić, zwiedzając muzeum. Zobaczymy sypialnię Gali i Dalego, jadalnię letnią i zimową, salon pomarańczowy, bibliotekę, studio artysty, ogród, basen, patio... każde oryginalnie urządzone, osobliwie udekorowane, niepowtarzalne.

Przyroda Cap de Creus

Park porastają gęste krzewy i roślinność typowa dla maki śródziemnomorskiej – pistacja kleista, jałowiec kolczasty, wrzosiec drzewiasty, różne gatunki czystka, a także pojedyncze drzewa – na czele z sosną alepską i wiecznie zielonym dębem korkowym; rzadziej spotykamy także wiąź pospolity, jesion wąskolistny, olszę czarną, leszczynę pospolitą i dąb ostrolistny.

W świecie zwierząt na uwagę zasługują rzadkie gatunki ptaków – orzełek południowy, sokół wędrowny, puchacz, a z ptaków morskich – kormoran czubaty,

burzyk i różne gatunki mew. Z gadów charakterystyczny jest żółw hiszpański, jaszczurka perłowa i gekon murowy, wyglądający jak mały smok. Podwodny świat reprezentują koral czerwony, gorgonia czerwona, a także homar amerykański i langusta pospolita i towarzyszące im ryby jak sargus, oblada, salpa, drapieżna skorpena i granik wielki.

Park jest też rajem dla pasjonatów geologii – dominują gnejsy i łupki, znaleźć można mnóstwo minerałów, jak kwarc, granat, turmaliny, biotyt, muskowit i in.

Poza zwiedzaniem domu Dalego można odpocząć na piaszczysto-żwirowej plaży – **Platja de Port Lligat** w zatoce albo wybrać na rejs jedną z łodzi, wypływających z romantycznego portu tuż przy posiadłości artysty. Warto popłynąć żółtą **łodzią „Gala”** należącą do Salvadora Dalí. Barką opiekował się Arturo Caminada, który codziennie wypływał nią w morze na połów, kiedy Dalí pracował w swoim atelier. Artysta wyruszał na przejażdżki łodzią wzdłuż wybrzeża Cap de Creus głównie w niedziele. W 1998 r. syn Caminady odnowił łódź i ponownie przywrócił ją do życia na morzu.

★ Park Przyrodniczy Cap de Creus

Park Przyrodniczy Cap de Creus (Parc Natural Cap de Creus) o powierzchni 13 886 ha jest pierwszym parkiem lądowo-morskim Katalonii powołanym w 1998 r. Ten unikatowy zakątek Costa Brava wyróżnia różnorodność i uroda krajobrazów wyrzeźbionych przez wiatry (tramontana i levante) i morze. Prehistoryczne budowle megalityczne (dolmeny) i ruiny zamków, urwiska skalne, dzikie winnice i gaje oliwne dominują w dolinach i pasmach górskich, podczas gdy na morzu wysepki i podwodne skały o fantazyjnych formach kryją cenne rafy oraz podmorskie gatunki fauny i flory.

Kup książkę

Poleć książkę

PROGRAM PARTNERSKI

GRUPY WYDAWNICZEJ HELION

1. ZAREJESTRUJ SIĘ
2. PREZENTUJ KSIĄŻKI
3. ZBIERAJ PROWIZJĘ

Zmień swoją stronę WWW
w działający bankomat!

Dowiedz się więcej i dołącz już dzisiaj!

<http://program-partnerski.helion.pl>

GRUPA WYDAWNICZA

Helion SA

travelbook

Travelbook to Twój niezastąpiony towarzysz podróży. Wskaże Ci najważniejsze atrakcje, podpowie, czego szukać poza głównymi szlakami, i wprowadzi w świat miejscowych obyczajów. Znajdziesz w nim opisy najciekawszych regionów i miast, a sprawdzone informacje praktyczne umożliwią staranne zaplanowanie podróży.

Katalonia

Barcelona, Costa Brava
i Costa Dorada

Katalonia swoją wyjątkowość zawdzięcza absolutnie niepowtarzalnej Barcelonie, fascynującej dziełami Gaudiego i Dalego, setkom malowniczych plaż wcinających się w urwiste wybrzeże, pejzażom ośnieżonych Pirenejów z położonym wysoko na górze klasztorem w masywie Montserrat. Nieco dalej od zgiełku turystycznych szlaków oczarują nas urokliwe miasteczka, ciche porty i przytulne knajpki. Wypoczynek w Katalonii z pewnością poprawi samopoczucie i na długo pobudzi wyobraźnię!

Modernisme catalán

Trójkąt Dalego

Nadmorskie miasteczka

Piaszczyste plaże

Wyniosłe masywy górskie

Oli, vi i amici

 Bezdroża

 Księgarnia internetowa:
<http://bezdroza.pl>

 Zamówienia telefoniczne:
0 801 339900
 0 601 339900

Sprawdź najnowsze promocje:
☛ <http://bezdroza.pl/promocje>
Przewodniki najchętniej czytane
☛ <http://bezdroza.pl/bestsellery>
Zamów informator podróżniczy:
☛ <http://bezdroza.pl/newsletter>

Helion SA
ul. Kościuszki 1c, 44-100 Gliwice
tel.: 32 230 98 63
e-mail: bezdroza@bezdroza.pl
<http://bezdroza.pl>

ebookpoint

ISBN 978-83-283-4535-5

Cena 26,90 zł